

గాయత్రీ యజ్ఞప్రశస్తి - ఆవశ్యకత

యజ్ఞము అనగా త్యాగము, బలిదానము, మరియు శుభకర్మ. తనకు ప్రియమగు ఖాద్యపదార్థములను, అమూల్యములగు పౌష్టిక ద్రవ్యము, అగ్ని, వాయువుల సహకారముతో సమస్త విశ్వ కళ్యాణమునకై యజ్ఞము ద్వారా వితరణ చేయదగును. వాతావరణ కాలుష్య నివారణ వలన సమస్త మానవాళికి ఆరోగ్య సంవర్ధకమగు ప్రాణ వాయువు లభించును. హవన మొనర్చబడిన పదార్థములు వాయువుతో కలిసి ప్రాణులందరికి లభించి వారి ఆరోగ్యమును పెంపొందించి, రోగనివారణకు సహాయ కారులగును. యజ్ఞము చేయు వేళ ఉచ్చరించబడిన వేదమత్రముల పునీత శబ్దధ్వని ఆకాశమున వ్యాప్తమై జనుల అంతఃకరణముల యందు సాత్వికతను, పరిశుద్ధతను పెంపొందించును. ఈ విధమున కొద్ది ఖర్చుతో, కొది ప్రయత్నముతో యజ్ఞకర్తలు సమాజానికి గొప్ప సేవ చేసినట్లు అగును.

ప్రకృతి యొక్క స్వభావము యజ్ఞపరంపర కనురూపము. సముద్రము మేఘములకు ఆధారముగా జలమును నొసగును, మేఘము ఒకచోటినుంచి, మరియొక చోటికి ప్రవహించి, జలమును కురిపించును. నదీ, నదముల సంతతి, భూమిని పదునుచేసి, ప్రాణుల పిపాసను తీర్చును. వృక్షములు, వనస్పతి సంతతి. పశువులు తమ యొక్క పాలను, మరియు చర్మములు, కేశములను, సంతతిని, సూర్యుచంద్రులు, గ్రహ, నక్షత్రములు, వాయువు తమ యొక్క క్రియాశీలతను, తమ కొరకు కాక యితరుల కొరకే వినియోగించుచున్నవి. ఈ విధముగా ఎక్కడ చూచిననూ విశ్వమంతయు యజ్ఞమయము.

యజ్ఞము వలన ఉద్భవించిన శక్తి శాలియగు తత్వము వాయు మండలమున వ్యాపించి సూక్ష్మజీవులను నశింపజేయును. డి.డి.టి., ఫినాయిల్ మొదలైన వాటికన్నా యజ్ఞ ధూమము విశిష్టమైనది. సామాన్య మైన వ్యాధులను, మహామారి రోగములను సైతము వ్యాధులను నివారించుట యజ్ఞము వలన సంభవము. ఓషధులతో కొంతమందికి మాత్రమే ప్రయోజనము చే కూరుచుండగా, యజ్ఞము వలన అందరకూ ప్రయోజనము కలుగును.

దుర్బుద్ధి, దుర్విచారము, దుర్గుణములు, దుష్కర్మలచే వికృతి నొందిన మనోభూమి యజ్ఞము వలన మిక్కిలి సారవంతమై చక్కదిద్దబడును. అందువలననే యజ్ఞము పాప వినాశిగా వర్ణింపడినది. యజ్ఞీయ ప్రభావము వలన సుసంస్కారిత యొనర్చబడిన వివేకపూర్ణ భూమి యొక్క ప్రతిఫలము జీవితమందలి ప్రతిక్షణమును, స్వర్గతుల్య సుఖమున నోలలాడింప చేయును.

విధి పూర్వకముగా యజ్ఞయొనర్చుట వైజ్ఞానికి తథ్యము. దాని వలన కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మత్సరములు, ఈర్ష్యా ద్వేషములు, మరియు పిరికితనము, కాముకత, సోమరితనము, అవేశము, సంశయము మొదలగు పలు మానసికోద్వేగముల చికిత్సకై యజ్ఞము ఒక విశ్వనీయమగు పద్ధతి.

అనేక ప్రయోజనముల కొరకై, అనేక విధి విధానములతో, మరియు అనేక విశిష్ట యజ్ఞములు రూపొందియున్నవి. దశరథ మహారాజు పుత్రకామేష్టి యజ్ఞము చేసి నలుగురు ఉత్పృష్టులగు కుమారులను

పొందినాడు. విశ్వామిత్రాది మహర్షులు, ప్రాచీన కాలమున ఆసురీ శక్తుల నివారించుటకు యజ్ఞములను నిర్వహించినారు. అట్టి ఒక యజ్ఞ సంరక్షణకు రామ, లక్ష్మణులు స్వయముగా పూనుకొనినారు. లంకా యుద్ధ పరిసమాప్తి తరువాత, రాముడు దశాశ్వమేధ యజ్ఞములను జరిపెను. మహాభారతము యుద్ధము కొరకు కృష్ణుడు కూడా పాండవులచేత ఒక యజ్ఞము ను ఆచరింపజేసాడు. దాని ఉద్దేశ్యము, యుద్ధ జనిత వాతావరణ అసురతను నివారించుట కొరకు. అన్ని కార్యకాండలయందును, ధర్మానుష్ఠానములలో యజ్ఞము తప్పనిసరి గా చేసుకొనవలెను.

గురు ఈశవందనా

గురువు వ్యక్తిగా పరిమితుడు కాడు. ఒక దివ్య చేతనా స్వభావము, ఈశ్వరుని అంశ. చేతన యొక్క అంశగా, అనుశాసనమును రూపొందించి, ఫలమును యిచ్చేది ఈశ్వరుని అంశ. ఆ అనుశాసనమును అనుసరించి శిక్షణ నిచ్చునది గురువు.

- (1) **ఓం బ్రహ్మానందం పరమనుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం**
ద్వందాతీతం గగననదృశం తత్వమస్వాది లక్ష్మమ్ ।
ఏకం నిత్య విమలమచలం సర్వధీసాక్షిభూతమ్,
భావాతీతం త్రిగుణ రహితం నద్గురుం తం నమామి.
- (2) **అఖండానందభోధాయ శిష్య సంతాపహారిణే**
నచ్చిదానందారూపాయ తస్మై శ్రీ గురవేనమః

సరస్వతీ వందన

సరస్వతీ వాక్కునకు అధిదేవత. కర్మకాండలో వాణికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. వాణి సంస్కార పూరితమై యుండకపోతే ప్రభావము ఉత్పన్నము కాదు. శబ్దమే పలుకునది మంత్రము కాదు. పలికే శబ్దములు అంతఃకరణను ప్రభావితము చేయాలి. ప్రాణముతో నిండి ఉండాలి. అట్టి భావనతో, మరియు కామనతో సరస్వతీ మాతకు వందనము చేయాలి.

లక్ష్మీరేఖా, ధరాపుష్పి: గౌరీతుష్పి: ప్రభాద్యుతి:
ఏతాభి:పాహి తనుభి:, అష్టాభిర్మాం సరస్వతి
సరస్వత్యై నమో నిత్యం భద్రకాల్యై నమో నమః
వేద వేదాంత వేదాంగ, విద్యాస్థానేభ్య ఏవ చ ॥
మాతస్త్యదీయవదవంకజ భక్తియుక్తా
యే త్వాం భజంతి నిఖిలానవరాన్నిహాయ

తే నిర్ణరత్వమిహ యాంతి కశేవరేణ

భూ వహ్ని వాయు గగనంబు వినిర్మితేన ॥

వ్యాస వందన

(1) వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ, వ్యాసరూపాయ విష్ణవే

నమోవై బ్రహ్మనిధయే, వాసిష్ఠాయ నమో నమః

(2) నమోస్తుతే వ్యాస విశాలబుద్ధే, పుల్లారవిందాయ తపత్రనేత్ర

యేన త్వయా భారతతైలవూర్ణః, ప్రజ్ఞావితో జ్ఞానమయః ప్రదీపః ॥

పైన చెప్పడిన కర్మకాండ అంతా సంచాలకుని సంస్కారమునకు మాత్రమే. ఇందు శ్రద్ధాభక్తులు ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే దివ్య చేతనా ప్రవాహంతో అంత ప్రగాఢమైన బంధము కలిగి తీరుతుంది.

సాధనాది పవిత్రీ కరణమ్

సత్కార్యములు చేసేటప్పుడు ఉపయోగించే సాధన సామాగ్రి పవిత్రముగా ఉండాలి. యజ్ఞ సంస్కారాది కార్యములలో, దేవత్వ సంస్కారాది కార్యములలో దేవత్వ సంస్కారము జాగృతము కావాలి. మంత్రములను చదువుతూ పూవులు, ఆకులు, దర్బలతో పూజా పాత్రలను, ఉపకరణములను, సమిధలను, మరియు హవన ద్రవ్యాన్ని సంప్రోక్షణ చేయాలి. వాటిలోని కుసంస్కారాలు పలాయనమైపోగా, సుసంస్కారాలు ప్రవేశిస్తున్నట్లుగా భావించాలి.

ఓం పునాతి తే పరిశ్రుతగ్వం, సోమగ్వం

నూర్యన్యదుహితా, వారేణ శాశ్వతా తనా ॥

ఓం పునంతు మా దేవజనాః పునంతు మనసా ధియః

పునంతు విశ్వాభూతాని, జాతవేదః పునీహి మా ॥

ఓం యతే వవిత్రమర్చిషి, అగ్నే

వితత మంతరా, బ్రహ్మతేన పునాతుమా॥

ఓం పవమానః సో అద్యనః పవిత్రేణ

విచర్షణిః యః పోథా స పునాతు మా ॥

ఓం ఉభాభ్యాం దేవ నవితః పవిత్రేణ

నవేన చ, మాం పునీహి విశ్వతః ॥

మంగళాచరణమ్

యజ్ఞముగానీ, యితర ధర్మకార్యములు గానీ సంపన్నముచేసే యాజకులు ఆసనముపైన కూర్చుండే సమయంలో వారికి శుభము, ఉత్సాహము, రక్షణ, మరియు ప్రశంస కలగటానికి అక్షతలను, పుష్పాలను వారిపైన వర్షింపజేసి ఆహ్వానించాలి. స్వాగతమివ్వాలి. వారికి సౌభాగ్యం కలగాలని శుభకామన చేయాలి. ఈ క్రింది మంత్రము చదువుతూ కార్యక్రమంలో భాగస్వాములైన వారందరిపైన దేవతల అనుగ్రహం వర్షించి, వారికి తగిన సామర్థ్యము, వికాసము కలగాలని అక్షతలు చల్లాలి.

**ఓం భద్రం కర్ణేభిః శృణుయామదేవా, భద్రంవశ్యేమాక్షభిర్వజాత్రాః ।
స్థిరైరంగైస్తుష్టువా గ్వం నస్తనూభిః వ్యశేమహి దేవ హితం యదాయుః ॥**

పవిత్రీకరణమ్

దేవతల యొక్క ఆశయము పరిపూర్తి నొందుటకు మనుష్యుడు స్వయముగా దేవత్వాన్ని పొందాలి. దేవతా శక్తులకు పవిత్రత అన్నచో పరమ ప్రీతి. శరీరము, మనస్సు, ఆచరణ, మరియు ప్రవర్తన పవిత్రముగా ఉన్న మానవులనే దేవతలు ప్రేమిస్తారు. మనము ప్రేమతో ఆహ్వానించే సూక్ష్మ దేవతా శక్తులు మనపైన పవిత్రత అనే వర్షాన్ని కురిపిస్తున్నట్లు, మనము ధరిస్తున్నట్లుగా భావనచేసుకోవాలి.

ఎడమ చేతిలోనికి నీరు తీసుకొని కుడిచేతితో మూనీ, గాయత్రి మంత్రోచ్ఛారణచేసిన తరువాత ఆ నీటిని ఈ క్రింద ఉన్న మంత్రము పఠిస్తూ శిరస్సుమీద, శరీరము మీద చల్లుకొనవలెను.

**ఓం అవవిత్రః పవిత్రో వా, నర్వావస్థాం గతోఽపివా
యఃస్మరేత్పుండరీకాక్షం న బాహ్యాభ్యంతరః శుచిః ॥
ఓం పునాతు పుండరీకాక్షః, పునాతు పుండరీకాక్షః పునాతు॥**

ఆచమనమ్

వాక్కు, మనస్సు, అంతఃకరణములను శుద్ధి పరచుటకై మూడుసార్లు చెంచాతో నీటిని త్రాగవలెను.

**ఓం అమృతోపస్తరణమసి స్వాహా
ఓం అమృతాపిధానమసి స్వాహా
ఓం నత్యం యశః శ్రీర్మయి, శ్రీః శ్రయతాం స్వాహా ॥**

శిఖాబంధనమ్

శిఖ యొక్క స్థానమును తాకుతూ గాయత్రి మాత ఈ చిహ్నా మాద్యంగా ఎల్లప్పుడూ సదాలోచనలు ఇచ్చట స్థాపించ బడుతున్నాయిని భావించుకుంటూ ఈ క్రింది మంత్రమును ఉచ్చరించాలి.

**ఓం చిద్‌రూపిణి మహామాయే దివ్యతేజః నమన్వితే ।
తిష్ఠ దేవి తిష్ఠదేవి శిఖామధ్యే, తేజోవృద్ధిం కురుస్వమే ॥**

ప్రాణాయామము

శ్వాసను మందగతితో గంభీరముగా అకర్షించి ఆపుట, మరియు వదిలి పెట్టుట ప్రాణాయామ క్రమములోనికి వస్తుంది. శ్వాసను ఆకర్షించేటప్పుడు ప్రాణశక్తి, మరియు శ్రేష్ఠత్వము శ్వాసద్వారా లోపలికి ఆకర్షింపబడుచున్నట్లుగా భావించాలి. విడిచిపెట్టే సమయంలో మాలోని దుర్గుణములను, దుష్ప్రవృత్తులను, మొదలగు చెడు ఆలోచనలు నిశ్వాసముతో బాటు బయటకు వెడలి పోతున్నట్లుగా భావించాలి. ప్రాణాయామమును ఈ క్రిందిమంత్రములను ఉచ్చరించిన పిదప చేయాలి.

**ఓం భూః ఓం భువః ఓం స్వః ఓం మహాః ఓం జనః ఓం తపః
ఓం సత్యమ్ । ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియో యోనః ప్రచోదయాత్
ఓం ఆపోజ్యోతి రసో ఽ మృతం బ్రహ్మ భూర్భువః స్వః ఓమ్ ॥**

న్యాసము

దీని ప్రయోజనము దేవపూజనలాంటి శ్రేష్ఠ మైన కార్యములను చేయగల్గుటకై శరీరము యొక్క మహాత్వపూర్ణ అవయవాలన్నిటిలోనూ పవిత్రతను ప్రవేశింపచేయుట, మరియు అంతర్ స్మృతిని మేల్కొల్పుట. ఎడమ ఆరచేతిలోనికి నీరు తీసుకుని కుడిచేతి అయిదు వ్రేళ్ళను నీటిలో తడిపి చెప్పబడిన చోట మంత్రోచ్ఛారణతో బాటు స్పృశించవలెను.

**ఓం వాణ్ణవే ఆస్యే ౨ న్తు । (రెండుపెదవులు)
ఓంనసోర్మే ప్రోణో ౨ న్తు । (రెండుముక్కురంధ్రములు)
ఓం అక్ణోర్మే ఛక్షురన్తు । (రెండునేత్రములు)
ఓం కర్ణయోర్మే శ్రోత్రమన్తు । (రెండు చెవులు)**

ఓం బాహ్వోర్మే బలమస్తు । (రెండుచేతులు)

ఓం ఊర్వోర్మే ఓజస్తు । (రెండుతొడలు)

ఓం అరిష్టానిమేంగాని తనూస్తన్వా మే నహ నంతు ॥ (శరీరము అంతటా చల్లుకొనవలెను)

పైన చెప్పడిన ఈ కర్మకాండలు సాధకునిలో పవిత్రతా, తీక్షణతా అభివృద్ధి చేదాలని, మరియు మాలిన్యములను విసర్జించ వలెనని, ఆత్మశోధన, బ్రహ్మసంధ్యల యొక్క ఉద్దేశ్యము. పవిత్రమైన తీక్షణత గల వ్యక్తియే భగవంతుని దర్బారులో ప్రవేశించే అధికారమును పొందగలడు.

పృథ్వీ పూజనమ్

ఓం పృథ్వీ ! త్వయా ధృతా లోకా దేవి, త్వం విష్ణునా ధృతా
త్వం చ ధారయ మాం దేవి ! పవిత్రం కురుచాననమ్ ॥

ఈ శరీరమును ఇచ్చిన భూమాత కు నేను కృతజ్ఞుడను/ కృతజ్ఞురాలను అని నమస్కారమును చేసుకోవాలి.

సంకల్ప

ప్రతి యొక్క మహాత్వపూర్ణ కర్మకాండ యందును సంకల్పము తీసుకొవడము ప్రధానంగా, పరంపరాగతంగా వస్తున్నది. లక్ష్యము, ఉద్దేశ్యము, నిశ్చితమై ఉండాలి. అది బయటికి చెప్పాలి. శ్రేష్ట కార్యములు ఘోషణా పూర్వకముగా చేయడతాయి. హీన, స్వార్థ, తంత్రంతో కూడినవి గప్చిప్గా చేయబడతాయి. సంకల్పము వలన మనోబలము పెరుగుతుంది. మనస్సు యొక్క బలహీనత వల్ల కలిగిన కుసంస్కారాలపై అంకుశం ప్రయోగింప బడుతుంది. స్థూల ఘోషణ వల్ల దైవీ శక్తుల యొక్క సంయోగము, మరియు సహకారము లభిస్తాయి. గోత్రము, ఋషి పరంపరలోని మహాత్ముల జీవిత విధానమును అనుసరించి మన జీవితాలను తీర్చిదిద్దుకోవాలి.

కుడి చేతిలో పూలు, అక్షతలు, మరియు జలము తీసుకోవాలి. ఎడమచేయి క్రిందను ఉంచాలి. మంత్రము చదువుతూ పూజావస్తువులను ఒక పాత్రలో వదలాలి. మధ్య వచ్చే మాసంపేరు, పక్షము, గోత్రము, నామము మొదలగునవి ప్రతినిధులను పూర్తి చేసుకుని చెబుతూ ఉండాలి.

ఓం విష్ణుర్విష్ణుర్విష్ణు: శ్రీమద్భగతో మహాపురుషస్య విష్ణోరాజ్ఞయా ప్రవర్తమానస్య ఆద్యశ్రీ
బ్రహ్మణో ద్వితీయే వరాధే, శ్రీ శ్వేతవరాహకల్పే, వైవస్వత మన్వంతరే, భూర్లోకే, జంబూద్వీపే,
భారతవర్షే, భరతఖండే, ఆర్యావర్తైకదేశాంతర్గతేక్షేత్రే....మాసానాం

మాసోత్తవే....మాసే....వక్షే.... తిథౌ....వానరే....గోత్రోత్పన్న:నామాహం సత్రప్వృత్తి
 నంవర్ధనాయ, దుష్ప్రవృత్తి ఉన్మూలనాయ, లోక కళ్యాణాయ, ఆత్మ కళ్యాణాయ, వాతావరణ
 పరిష్కారాయ, ఉజ్జ్వలభవిష్య కామనా పుర్తయే చ, ప్రబల పురుషార్థం కరిష్యే, అస్మై
 ప్రయోజనాయ చ, కలాశాది - అవాహిత దేవతా - పూజన పూర్వకమ్, కర్మ సంపాదనార్థం
 సంకల్పమ్ అహం కరిష్యే.

చందన ధారణమ్

మస్తిష్కామును శాంతముగా, శీతలముగా, మరియు సుగంధభరితముగా ఉంచవలసిన
 ఆవశ్యకతను చందన ధారణ నిర్వర్తిస్తుంది. అంతరంగము నందలి సద్భావనల సుగంధము, తనకు,
 పరులకు, ఉల్లాసమును కలుగజేస్తుంది.

కుడిచేతి ఉంగరపు వ్రేలితో చందనము తీసుకొని స్వయముగా తమ నుదుట ను ధరించవలెను.

**ఓం చందనస్య మహాత్పుణ్యం, పవిత్రం పాపనాశనం,
 ఆవదాం హరతే నిత్యం, లక్ష్మీస్తిష్ఠతి నర్వదా ॥**

రక్షాసూత్రమ్

ఇది వరించే సూత్రము. ఆచార్యుని నిర్దేశముతో, ప్రతినిధుల ద్వారా ఈ సూత్రధారణ చేయించాలి.
 పురుషులు, కన్యలు, కుడిచేతికి, మహిళలు ఎడమ చేతికి ధరించాలి. సూత్రము ధరియించు నప్పుడు
 పిడికిలి బిగించి ఉంచాలి. రెండవ చేయి శిరస్సున పై ఉంచుకోవాలి. పుణ్యకార్యముల కొరకు వ్రత శీలురై
 బాధ్యతలను స్వీకరిస్తున్నామని భావించుకోవాలి.

**ఓం వ్రతేన దీక్షామాప్నోతి, దీక్షాయాఽ ఽ ప్నోతి దక్షిణమ్
 దక్షిణా శ్రద్ధామాప్నోతి, శ్రద్ధయా నత్యమావ్యతే ॥**

కలశ పూజనమ్

వేదికపై జల కలశమును ఉంచాలి. రాగితో చేయబడినది ఉత్తమము. దాని కంఠమునకు
 సూత్రమును కట్టాలి. పుష్పములతో అలంకరించాలి. దానిపై మూతను పెట్టి, పైన వెలుగుతున్న దీపమును
 ఉంచాలి.

ఈ కలశము విశ్వబ్రహ్మాండమునకు, విరాట్బ్రహ్మాకు, భూ పిండమునకు ప్రతీక. దీనిని శాంతికిని, సృజనమునకును, సందేశవాహకముగా కీర్తిస్తూ, సమస్త దేవతలూ కలశరూప పిండము, లేక బ్రహ్మాండము నందు వ్యష్టి, సమిష్టి రూపమలలో ఉంటారని చెప్పబడినది. ఒకే వస్తువులో సమస్త దేవతలనూ దర్శించటానికి కలశస్థాపన చేయబడుతుంది. జలమున గల శీతలత, శాంతి, దీపమునకుగల తేజస్సు, పురుషార్థము యొక్క సామర్థ్యము అందరియందు ఓత ప్రోతమై ఉండాలి. ఇదే దీప యుక్త కలశము యొక్క సందేశము. ఒక కార్యకర్త కలశ పూజను చేస్తుంటే తక్కిన వారు భావనా పూర్వకముగా చేతులు జోడించాలి.

ఓం తత్వాయామి బ్రహ్మణావందమానః తదాశాస్తే

యజమానో హవిర్భిః, అహేడమానో వరుణేహ

భోధ్యురుశ గ్వం, నమానః ఆయుః ప్రమోషీః ॥

ఓం మనోజాతిర్జుషతామాజ్యన్య

బృహస్పతిర్యజ్ఞమిమం తనోత్వరిష్టం, యజ్ఞగ్వం నమిమం దధాతు

విశ్వేదేవాః స ఇహ మాదయంతా మోఽ మృతిష్ట ॥

ఓం వరుణాయనమః । ఆవాహయామి, స్థావయామి, పూజయామి, ధ్యాయామి ఓం వరుణ దేవతాయేనమః గన్ధాక్షత, పుష్పాణి, దూప, దీప, నైవేద్యం నమర్పయామి । తతో నమస్కారం కరోమి ఓం కలశస్థ దేవతాభ్యోనమః ॥

కలశ ప్రార్థన

తరువాత ఈ క్రింది మంత్రములను చదువుతూ చేతుల జోడించి, కలశములో ఆవాహన చేసిన దేవతలను స్తుతించాలి.

ఓం కలశన్య ముఖే విష్ణుః, కంఠే రుద్రః నమాశ్రితః ।

మూలే తత్ర స్థితో బ్రహ్మ, మధ్యే మాతృగణాః నృతః ॥

కుక్షౌ తు సాగరాః సర్వే, సప్తద్వీపా వసుంధరా

ఋగ్వేదోఽ థ యజుర్వేదః, సామవేదోఽహ్య ధర్వణః ॥

అంగైశ్చ నహితాః సర్వే, కలశంతు నమాశ్రితాః

అత్ర గాయత్రీ సావిత్రీ, శాంతి పుష్టి కరీ నదా ॥

త్వయి తిష్ఠన్తి భూతాని, త్వయి ప్రాణాః ప్రతిష్ఠితాః

శివంః స్వయం త్వమేవాసి, విష్ణున్స్వంచ ప్రజావతిః ॥

ఆదిత్యాః వనవో రుద్రా, విశ్వేదేవాః సపైతృకా :

గాయత్రీ పూజనము

గాయత్రీ ఉపాసనకు ఆధార కేంద్రము మహా ప్రజ్ఞ ఋతుంభరా గాయత్రీ. వేదమాత దేవమాత, విశ్వమాత సద్జ్ఞానము మరియు సద్భావములకు అధిష్టాత్రి, సృష్టికి అధికారిణి, గాయత్రీమాత. గాయత్రీ చిహ్నమైన చిత్రపటమును చక్కగా అలంకరింపడిన పూజా వేదిక మీద స్థాపించి ఈ దిగువ మంత్రములతో అమెను అహ్వనించాలి. గాయత్రీ హవన సాఫల్యమునకు అనుగుణ్యముగా గాయత్రీ మాత శక్తి అచ్చట అవతారము దాల్చుచున్నదని, స్థాపింపబడుచున్నదని భావించాలి.

**ఓం అయాతు వరదాదేవి । త్ర్యక్షరే బ్రహ్మవాదిని ।
గాయత్రీ చ్చన్దసాం మాతా బ్రహ్మయో నిర్మమోస్తుతే ।
ఓం గాయత్రైనమః ఆవాహయామి, స్థాపయామి
ధ్యాయామి, పూజయామి తతోనమస్కారం కరోమి॥
ఓం స్తుతామయా వరదా వేదమాతా ప్రచోదయన్తామ్ ।
పావమానీ ద్విజానామ్ ఆయుః ప్రాణం, ప్రజాం, వశుమ్,
కీర్తిం, ద్రవిణం, బ్రహ్మవర్చనం, మహ్యం
దత్వా ప్రజత బ్రహ్మలోకమ్ ॥**

ఓం శ్రీ గాయత్రీ దేవ్యైనమః ఆవాహయామి, స్థాపయామి, ధ్యాయామి, పూజయామి. గంధ,పుష్ప,ధూప,దీప, నైవేద్యం సమర్పయామి.॥

సర్వదేవ పూజనం

(విభిన్న రూపములలో పరమాత్మ యొక్క విభిన్న శక్తులు ధ్యానము, ఆవాహన. పూజన)

గణేశుడు : వివేకమునకు ప్రతీక, విఘ్న నివారకుడు, ప్రథమ పూజకు యోగ్యుడు.

అభీష్ణితార్థ సిద్ధ్యర్థం పూజితోయః సురాసురైః

సర్వవిఘ్న హరస్తస్మై గణాధిపతయేనమః ॥

ఓం శ్రీ గణేశాయనమః ఆవాహయామి, ధ్యాయామి.

గౌరి : శ్రద్ధ, నిర్వికారత, పవిత్రతలకు ప్రతీకయగు మాతృశక్తి.

సర్వమజ్జళ మాంగల్యై, శివే సర్వార్థ సాధికే,

శరణ్యే త్ర్యంబకే గౌరి, నారాయణి ! నమోస్తుతే
ఓం శ్రీ గౌరైవనమః ఆవాహయామి, ధ్యాయామి.

హరి : హృదయస్ఫుడగు సత్ప్రేరణశ్రోతము, కరుణానిధానము.

శుక్లంబరధరం దేవం, శశివర్ణం చతుర్భుజం
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్, సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥
సర్వదా సర్వవేద్యేషు, నాస్తి తేషామ మంగళమ్
యేషాం హృదిష్ఠో భగవాన్ మంగళాయతనో, హరిః ॥

ఓం శ్రీ హరయేనమః ఆవాహయామి, ధ్యాయామి.

సప్తదేవతలు : సప్తలోకముల, సప్తద్వీపయగు వసుంధర యొక్క సంతులనమును పరిరక్షించు
సపప్త మహా శక్తులు.

వినాయకం గురుం భానుం, బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరన్
సరస్వతీం ప్రణమ్యాదౌ, శాంతి కార్యార్థ సిద్ధయే ॥

ఓం శ్రీ సప్తదేవేభ్యోనమః ఆవాహయామి, ధ్యాయామి.

పుండరీకాక్షుడు : కమలము వలె నిర్వికార, నిర్దోష భావనలను, అంతర్బుష్టిని ప్రసాదించు
భక్తవత్సలుడు.

మంగణం భగవాన్ విష్ణుః, మంగళం గరుడధ్వజః
మంగళం పుండరీకాక్షో, మంగళాయతనో హరిః ॥

ఓం శ్రీ పుండరీకాక్షాయనమః ఆవాహయామి, ధ్యాయామి.

బ్రహ్మ : సృష్టికర్త, నిర్మాణ శక్తికి మూలస్రోతము.

తంవై చతుర్ముఖో బ్రహ్మ, సత్యలోక పితామహః
ఆగచ్ఛ మండలే చాస్మిన్, మమ సర్వార్థ సిద్ధయే ॥

ఓం శ్రీ బ్రహ్మణేనమః, ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

విష్ణు : పాలన పోషణ కర్త. సాధనా విభూతులను సార్థకము చేయి ప్రభువు.

శాంతాకారం భుజగశయనం, పద్మనాభం సురేశం
విశ్వాధారం గగనసదృశం, మేఘవర్ణం శుభాంగం
లక్ష్మీకాంతం కమలనయనం, యోగిబిర్ధ్యాన గమ్యం
వందే విష్ణుం భవభయహరం, సర్వలోకైకనాథమ్ ॥

ఓం శ్రీ విష్ణవేనమ: ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

శివుడు : పరివర్తన అనుశాసనములకు సూత్రధారి. మంగళకర ప్రవృత్తులను నిచ్చువాడు.

వందే దేవముమాపతిం సురుగురుం, వందే జగత్కారణమ్
వందే పన్నగభూషణం మృగధరం, వందే పశూనాంపతిమ్,
వందే సూర్యశశాంకవహ్నినయనం, వందే ముకుందప్రియమ్,
వందే భక్తజనాశ్రయం చ వరదం, వందే శివంశంకరమ్ ॥

ఓం శ్రీ శంకరాయనమ: ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

త్ర్యంబక దేవుడు : భవబంధనముల నుండి, మృత్యువు నుండి, తరింపజేసి ముక్తినొసగు మహాదేవుడు.

ఓం త్ర్యంబకం యజామహే, సుగంధిమ్పుష్పి వర్షణమ్
ఉర్వారుకమివ బన్ధాన్మృత్యోర్ముక్షీయ మాఽమృతాత్

ఓం శ్రీ త్ర్యంబక దేవాయనమ:, ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

దుర్గ : సంఘటనము, సహకారము, సామర్థ్యములకు అధిష్ఠాత్రి.

దుర్గే స్మృతా హరసిభీతి మశేష జంతో :
స్వస్థ: స్మృతా మతి మతీవ శుభాం దదాసి,
దారిద్ర్య దు:ఖ భయ హరిణి కా త్వదన్యా,
సర్వోపకార కరణాయ, సదార్థ చిత్తా ॥

ఓం శ్రీ దుర్గాయేనమ: ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

నరస్వతీ : అజ్ఞానమును, నీరసత్వమును హరించే, కళలకు అధిష్ఠాత్రి.

శుక్లాం బ్రహ్మ విచారసారపరమాం, అద్యాం జగద్వ్యాపినీం
వీణా పుస్తక ధరిణీం అభయదాం, జాడ్యాంధకార పహామ్

హస్తే స్ఫాటికమాలికాం విదధతీం, పద్మాసనే సంస్థితాం
వందే తాం పరమేశ్వరీం భగవతీం, బుద్ధిప్రదాం శారదామ్ ॥

ఓం శ్రీ నరస్వత్యైనమ: ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

లక్ష్మీ : సాధన, ధన, మరియు వైభవములకు అధిష్ఠాత్రి.

ఆర్ద్రాం యః కరిణీం యస్మిం, సువర్ణాం హేమమాలినీమ్,
సూర్యాం హిరణ్యయాం లక్ష్మీం, జాతవేదో మ ఆవహా ॥

ఓం శ్రీ లక్ష్మ్యేనమః, ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

కాళి : ఆ మంగళకరమగు ప్రవృత్తులను నశింపజేయు సమర్థచేతన.

కాలికాం తు కలాతీతాం, కళ్యాణహృదయాం శివామ్
కళ్యాణజననీం నిత్యం, కళ్యాణీం, పూజయామ్యహమ్ ॥

ఓం శ్రీ కాళికాయైనమః, ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

గంగ : పవిత్రత నొసగి, పాపములను శమింపజేయు దివ్యధార.

విష్ణు పాదాబ్జ సంభూతే, గంగేత్రిపథగామినీ ।
ధర్మద్రవేతి విఖ్యాతే, పాపం మే హర జాహ్నవి ॥

ఓం శ్రీ గంగాయైనమః, ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

తీర్థములు : మనవీయ అంతఃకరణల యందు సత్రవృత్తులను, సద్వాంఛలను, మొలకెత్తజేసి,
మరియు వికసింపజేయు సమర్థ దివ్య ప్రవాహములు.

పుష్కరాదీని తీర్థాని, గంగాదిః సరితస్తథా
ఆగచ్ఛంతు పవిత్రాణి, పూజకాలే సదా మమ ॥

ఓం శ్రీ తీర్థేభ్యోనమః, ఆవాహయామి, స్థావయామి, ధ్యాయామి.

నవగ్రహములు : విశ్వమందలి జడ, చేతనముల సమన్వయము జేసి, సూత్రబద్ధత నొసగే
సామర్థ్యమునకు ప్రతీకలు.

బ్రహ్మ మురారి స్త్రీపురాంతకారీ, భానుః శశి భూమిసుతౌ బుధశ్చ,
గురుశ్చ శుక్ర శని రాహుకేతవః, సర్వేగ్రహాః శాంతికరా భవంతు ॥

ఓం శ్రీ నవగ్రహేభ్యోనమః, ఆవాహయామి, ధ్యాయామి.

షోడశ మాతృకలు : అంతరంగమున, అంతరిక్షమున, వెలుగు పదునారు మంళకర శక్తులు.

గౌరి పద్మా శచీ మేధా సావిత్రీ విజయా జయా,
దేవసేనా స్వాధా స్వాహా, మాతరో లోకమాతరః ॥
ధృతిః పుష్టి స్తథా తుష్టిః, ఆత్మనః కులదేవతా,
గణాశేనాధికాం హ్యేతా, వృద్ధౌ పూజశ్చ షోడశ ॥

ఓం శ్రీ షోడశమాతృకేభ్యోనమః: ఆవాహయామి, స్థాపయామి, ధ్యాయామి.

సప్తమాతృకలు : మంగళ కార్యములలో తల్లులవలె సంరక్షించు సప్తమాతృ శక్తులు.

కీర్తి లక్ష్మీ ద్భృతి ర్మేధా, సిద్ధి: ప్రజ్ఞా సరస్వతీ,
మాగళ్యేషు ప్రపూజ్యాశ్చ, సపైతా దివ్యమాతర: ॥

ఓం శ్రీ సప్తమాతృకేభ్యోనమః:, ఆవాహయామి, స్థాపయామి, ధ్యాయామి.

వాస్తుదేవత : వస్తువులయందు అదృశ్యరూపమున సన్నిహితముగా నుండి, సమర్థించు చేతనా శక్తి.

నాగపృష్ఠ సమారూఢం, శూలహస్తం మహాబలమ్,
పాతాళనాయకం దేవం, వాస్తుదేవం నమామ్యహమ్ ॥

ఓం శ్రీ వాస్తుదేవాయ నమః:, ఆవాహయామి, స్థాపయామి, ధ్యాయామి.

క్షేత్రపాలుడు : విభిన్న క్షేత్రముల యందు దేవత్వమును సంతరింపజేయు వ్యవస్థకు అధిష్ఠాన దేవతా.

క్షేత్రలాన్నమస్యామి, సర్వారిష్ట నివారకాన్
అస్యయాగస్య సిద్ధ్యర్థం, పూజయారాధితాన్ మయా ॥

ఓం శ్రీ క్షేత్రపాలేభ్యోనమః:, ఆవాహయామి, ధ్యాయామి.

సర్వదేవ నమస్కారః

దేవ పూజనాంతరము సర్వదేవ నమస్కారము చేయాలి. నమస్కారము చేయటంలో ఉద్దేశ్యము దేవతా శక్తులకు సన్మానము, వారి యెడల భక్తి శ్రద్ధలను ప్రకటించుట. తన యొక్క మనస్సును, అభిరుచులను దైవత్వము వైపుకు మరల్చుట. మనస్సు లోపల వున్న దైవత్వము వలన , విపరీతములై అనర్థములు కలుగ జేయు ఆసురీ ప్రవృత్తుల యెడల అసహ్యము కలిగి, వానిని నశింపచేసుకుని, తిరిగి మంగళప్రదమగు దైవత్వము యెడల అభిరుచి ఉత్పన్నము చేసికొనుట గొప్ప పురుషార్థము. ఈ సర్వదేవ నమస్కారములో ఉన్న అంతర్ధాము ఇది. అట్టి భావనను మనస్సులో చేసుకోగలగాలి.

ఓం సిద్ధి బుద్ధి సహితాయ, శ్రీమన్మహాగణాధిపతయే నమః ।

ఓం లక్ష్మీ నారాయణాభ్యాం నమః ।

ఓం ఉమా మహాశ్వరాభ్యాం నమః ।

ఓం వాణీ హిరణ్యగర్భాభ్యాం నమః ।

ఓం శచీ పురందరాభ్యాం నమః ।

ఓం మాతా పితృచరణకమలేభ్యో నమః ।
 ఓం కులదేవతాభ్యో నమః ।
 ఓం ఇష్టదేవతాభ్యో నమః ।
 ఓం గ్రామ దేవతాభ్యో నమః :
 ఓం స్థాన దేవతాభ్యో నమః ।
 ఓం వాస్తు దేవతాభ్యో నమః ।
 ఓం సర్వేభో దేవేభ్యో నమః ।
 ఓం సర్వేభ్యో బ్రాహ్మణోభ్యో నమః
 ఓం సర్వేభ్యోస్తీర్థేభ్యో నమః ।
 ఓం ఏతత్కర్మ ప్రధాన, శ్రీ గాయత్రీ దేవ్యై నమః ॥
ఓం పుణ్యం పుణ్యాహం దీర్ఘమాయురస్తు ॥

షోడశోపచార పూజనమ్

ఓం సర్వేభ్యో దేవేభ్యో నమః	-----	ఆవాహ యామి స్థాపయామి
ఆసనం సమర్పయామి	-----	పాద్యం సమర్పయామి
ఆర్ఘ్యం సమర్పయామి	-----	ఆచమనం సమర్పయామి
స్నానం సమర్పయామి	-----	వస్త్రం సమర్పయామి
యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి	-----	గంధం విలేపయామి
పుష్పాణి సమర్పయామి	-----	ధూప మాఘ్రపయామి
దీపమ్ దర్శయామి	-----	నై వేద్యం నివేదయామి
అక్షతాన్ సమర్పయామి	-----	తాంబూల పుంగీ ఫలాని సమర్ప యామి

సర్వాభావే అక్షతాన్ సమర్పయామి , దక్షిణా సమర్పయామి. తతో నమస్కారం కరోమి ।

ఓం నమోన్వనంతాయ నహస్రమూర్తయే, నహస్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవే
నహస్ర నామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే, నహస్ర కోటీ యుగధారిణే నమః

స్వస్తివాచనమ్

స్వస్తి మంగళకరమైన, హితకరమైన వచనముల ఘోషణ. వాటి వలన ఉపకరణముల స్థూల జగత్తులో ఘోషణ జరుగుతుంది . మంత్రములతో స్థూల జగత్తులో తన భావనా, సదిచ్ఛల ప్రభావము వ్యాపిస్తుంది. సచ్చక్తులు మన సద్భావన ప్రాబల్యము వల్ల, మనకు అనుకూలమైన వాతావరణాన్ని సృష్టిస్తాయి.

యజ్ఞము చేసేవారు, సభలో పోల్గొన్నవారు కుడిచేతిలోకి జలము, పుష్పములు, మరియు అక్షతలు తీసుకోవాలి. ఎడమచేయి కుడిచేతి క్రింద ఉంచాలి. మనస్సునిండా మంగళప్రదమైన ఆలోచనలతో స్వస్తివాచన మంత్రాలు చదివిన తర్వాత పూజాసామాగ్రిని ఒక పళ్ళెంలో వదలాలి.

ఓం గణానాం త్వా గణవతి గ్వం హవామహే, ప్రియాణాం త్వా ప్రియవతిగహవామహే,నిధీనాంత్యా నిధివతిగ్వం హవామహే, వసోమమ అహమాజాని గర్భధమాత్వ మాజాసి గర్భధమ్ ||

ఓం స్వస్తి నఽ ఇంద్రోవృధశ్రవాః, స్వస్తి నః పుషా విశ్వవేదాః ।
స్వస్తి నస్తార్ఘ్యే అరిష్టనేమిః, స్వస్తి నో బృహస్పతిర్షధాతు ||

ఓం పయః పృథ్వీవ్యాం పయః ఓషధీషు, పయో దివ్యన్తరిక్షే పయోధాః పయన్వతీః
ప్రదిశః సన్తు మహ్యామ్ ||

ఓం విష్ణో రరాట్మసి విష్ణోః, శ్రవ్త్రే స్థో విష్ణోః, సూర్యసి విష్ణోర్ఘ్నోఽసి, వైష్ణవమసి
విష్ణవే త్వా||

ఓం అగ్నిర్దేవతా వాతోదేవతా, సూర్యోదేవతా చంద్రమా దేవతా, వసవోదేవతా,
రుద్రాదేవతా, అదిత్యాదేవతా మరుతోదేవతా, విశ్వేదేవా దేవతా,
బృహస్పతిర్దేవతేంద్రో దేవతా, వరుణో దేవతా ||

ఓం ద్యౌః శాన్తిరంతరిక్షగ్వం శాన్తిః, పృథివీ శాన్తిరాపః శాన్తి రోషధయః శాన్తిః
వనస్పతయః శాన్తిర్విశ్వేదేవాః, శాన్తిర్బ్రహ్మ శాన్తిః, సర్వగ్వం శాన్తి, శాన్తిరేవ శాన్తిః,
సా మా శాన్తి రేధి ||

ఓం విశ్వాని దేవ నవితుర్ద్వరితాని పరాసువ । యద్భద్రం తన్న ఆనువ. ఓం
శాంతిః । శాంతిః ! శాంతిః ! శాంతిః ! శాంతిః !!! నర్వారిష్టనుశాన్తిర్భవతు. ||

రక్షా విధానమ్

శుభకార్యములు జరిగేచోట దుష్టులు, దుష్ప్రతులు దరి జేరకుడా జాగ్రత్తపడాలి. దుష్టులు, సజ్జనులపై దాడిచేసే అవకాశము ఉన్నది. దానికి కారణం దేవతలు శక్తి హీనులు కావటము కాదు. కాని స్వతహాగా

వారు దుర్మార్గం చేయలేరు. ఔదార్యము పేరుతో అవినీతికి తలవొగ్గకుండా సాహసంతో, పరాక్రమంతో పోరాడటము ఒక బలహీనత. యజ్ఞము వంటి సత్ కార్యాలను చేసేటపుడు అసురీ ప్రకృతి గలవారు తమ

చాతుర్యంతో శుభకార్యాలకు ఆటంకాలు కలిగిస్తారు. విఘ్నాలు కలిగించే శక్తులను నిర్వీర్యము చేయడానికి, మంత్రపూరిత అక్షతలను చల్లాలి. వారితో పోరాడే పటిమను మనకివ్వమని పరమేశ్వరుని ప్రార్థించాలి.

**ఓం పూర్వేరక్షతు వారాహః ఆగ్నేయాం గురుడధ్యజః
ధక్షిణే పద్మనాభస్తా, నైఋత్యాం మధునూధనః ॥**

**పశ్చిమే చైవ గోవిన్దో, వాయవ్యాం తు జనార్ధనః
ఉత్తరే శ్రీవతీ రక్షిద్, ఈశాన్యాం హి మహేశ్వరః ॥**

**ఊర్ధ్వం రక్షతు ధాతా వో, హ్యధోనస్తశ్చ రక్షతు ॥
అనుక్తమపి యత్ స్థానం, రక్షత్విశో మమాద్రిధృక్ ॥**

**అవసర్పంతు తేభూతా, యేభూతా భూమినంస్థితాః
యే భూతాః, విఘ్న కర్తార తే గచ్ఛంతు శివాజ్ఞయా ॥**

**అవక్ర్రామంతు భూతాని, విశాచాః నర్వతో దిశమ్
నర్వేషామవిరోధేన, యజ్ఞకర్మ నమారభే ॥**

అగ్ని స్థాపనమ్

యజ్ఞాగ్ని తేజస్వియైన బ్రహ్మయొక్క ప్రతినిధిగా గ్రహించి వేదికపై ఆయన ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయాలి. ఆ విధముగా అగ్నిస్థాపన చేయాలి. యజ్ఞ కుండంలో మొదటి అగ్నిజ్యోతి కనిపించగానే అందరూ నమస్కారము చేయాలి. బాగా ఎండిన సమిధలను మాత్రమే ఉపయోగించాలి. ఒక చెంచాతో. కర్పూరము తీసుకొని వెలిగించి, యజ్ఞ కుండంలోని సమిధల మధ్యలో ఉంచాలి. పైన ఎండిన సమిధలు ఉంచుతూ బాగా అగ్నిని ప్రజ్వలించేటట్లు చూడాలి.

ఓం భూర్భువః స్వర్ణైరివభూమ్నా, పృథ్వీవరిమ్నా, తస్యాస్తే పృథ్వీ దేవయజని, పృష్ఠేఽగ్ని మన్నాద మన్నాద్యాయాదధే, అగ్నిందూతం పురోదధే, హవ్యావాహ ముపబ్రువే, దేవాంఽ ఆసాదయాదిహ, ఓం అగ్నయే నమః, ఆవాహయామి, స్థాపయామి, ధాయామి.

గంధ, పుష్ప, ధూప, దీప, నైవేద్యం సమర్పయామి.॥

గాయత్రీ స్తవనమ్

గాయత్రీ స్తుతిలో, 12 మంత్రములలో ఈ మంత్రాధిష్ఠాన దేవత. యజ్ఞపురుషుడు, సవితా దేవతను గురించి ప్రార్థన ఉన్నది. అందుపస్థితుడైన యజ్ఞబ్రహ్మకు అభినందన, అభివందన యిది. అందరూ చేతులు జోడించి, స్తుతిలోని మూల భావనను అర్థంచేసుకొని, అందరూ స్తుతించాలి. వరింప దగిన సవితా దేవత మమ్ములను పవిత్రులను జేయుగాక అని భావిస్తూ ఆ పవిత్రత యొక్క సంచారంతో పులకిస్తూ స్తోత్రము చేయాలి.

- యన్మండల దీప్తికరం విశాలం, రత్నవ్రభం తీవ్రమనాది రూపమ్
 దారిద్ర్య దుఃఖక్షయకారణం చ, పునాతు మాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 1
- యన్మండలం దైవగణైః సుపూజితం, విప్రైః సుత్రం మానవ ముక్తికోవిదమ్
 తం దేవదేవం వ్రణమామి భర్గమ్, పునాతు మాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 2
- యన్మండలం జ్ఞానఘనత్వగమ్యం, త్రైలోక్య పూజ్యం త్రిగుణాత్మ రూపమ్
 నమస్త తేజోమయ దివ్యరూపం, పునాతు మాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 3
- యన్మండలం గూఢమతి ప్రబోధం, ధర్మస్య వృద్ధిం కురుతే జనానామ్
 యత్ సర్వ పాపక్షయకారణం చ, పునాతు మాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 4
- యన్మలం వ్యాధి వినాశదక్షం, యద్భుగ్ యజుః సామను సంప్రగీతమ్
 వ్రకాశితం యేన చ భూర్భువః స్వః, పునాతు మాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 5
- యన్మండలం వేదవిదో వదన్తి, గాయన్తి యచ్ఛారణ సిద్ధనంఘాః
 యద్యోగినో యోగజుషాం చ సంఘాః, పునాతు మాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 6
- యన్మండలం సర్వజనేషు పూజితం, జ్యోతిశ్చ కుర్యాదిహ మర్త్యలోకే
 యత్కాల కాలాదిమనాదిరూపం, పునాతు మాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 7
- యన్మండలం విష్ణుచతుర్ముఖాన్యం, యదక్షరం పాపహరం జనానామ్
 యత్కాలకల్పక్షయకారణం చ, పునాతు మాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 8
- యన్మండలం విశ్వస్పృజాం ప్రస్థిద్ధం, ఉత్పత్తి రక్షా వ్రళయ వ్రగల్భామ్
 యస్మిన్ జగత్ సంహరత్ఖిలం చ, పునాతుమాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 9
- యన్మండలం సర్వగతస్య విష్ణోః, ఆత్మావరంధామ విశుద్ధతత్వమ్
 నూక్ష్మాత్తిగైర్యోగవధానుగమ్యం, పునాతుమాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 10
- యన్మండలం బ్రహ్మవిదోవదన్తి, గాయన్తి యచ్ఛారణ సిద్ధనంఘాః :
 యన్మండలం వేదవిదః స్మరన్తి, పునాతుమాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 11
- యన్మండలం వేద విదోపగీతం, యద్యోగినాం యోగపథానుగమ్యమ్
 తత్సర్వవేదం వ్రణమామి దివ్యం, పునాతు మాం తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ || 12

అగ్ని ప్రదీపనమ్

బాగా ప్రజ్వలిస్తున్న అగ్నిలో మాత్రమే ఆహతులను వేయాలి. వినకర్రతో విసిరి సమిధలు కదలిస్తూ, అగ్నిని ప్రజ్వలింప చేయాలి. పొగ వచ్చేటప్పుడు, మంటలేనప్పుడు ఆహతులను వేయకూడదు. జీవితము దీప్తివంతము, జ్వలన శీలము, ప్రచండము, మరియు ప్రఖరము ప్రకాశమానము కావాలి. ఏడుస్తూ, నీరసంగా, కలకాలం బ్రతికినా ఏం ప్రయోజనము ? అదే విధంగా అగ్ని ఉన్నంతసేపు ప్రజ్వలిస్తూ ఉండాలనే సందేశం మనలో నిద్రాణమైయున్న శక్తులను జాగృతం చేసుకోమని ప్రేరణ నిస్తుంది.

**ఓం ఉద్బుధ్యస్వాగ్నే ప్రతిజాగృహి, త్వమిష్టాపూర్తే న గ్వం
నృజేధామయం చ, అస్మిన్నధస్థే, అధ్యుత్తరస్మిన్, విశ్వేదేవా
యజమానశ్చ సీదత ॥**

సమిధా దానమ్

యజ్ఞపురుషుడగు అగ్ని దేవతా ప్రజ్వరిల్లినపుడు, నాలుగు సమిధలను రెండు వైపులా నేతిలో ముంచి నాలుగు ఆహతులను వేయాలి. ఈ నాలుగు సమిధలూ మనము నాలుగు తథ్యములను అగ్నిసాక్షిగా స్మరించేటందుకు వేయబడతాయి. బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ, వానప్రస్థ, సన్యాసాశ్రమాలను అవలంబించుట.

- (1) ఓం అయన్త ఇధ్మ ఆతా, జాతవేదస్తేనేధ్వస్వ వర్ధస్వ, చేద్ వర్ధయ
చాస్మానూ ప్రజయా, వశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన, అన్నాద్యేన
నమేథయ స్వాహా । ఇదం అగ్నయే జాతవేదసే ఇదం న మమ ॥
- (2) ఓంసమిధాఽ గ్నిం దువన్యత, ఘృతైర్భోధయతాతిధిమ్ఽ, అస్మిన్
హవ్యా జుహోతన స్వాహా । ఇదం అగ్నయే ఇదం న మమ ॥
- (3) ఓం సునమిద్దాయ శోచిషే, ఘృతం తీవ్రం జుహోతన, అగ్నయే
జాతవేదసే స్వాహా । ఇదం అగ్నయే జాతవేదసే ఇదం న మమ ॥
- (4) ఓం తం త్వా నమిద్భిరంగిరో, ఘృతేన వర్ధయామసి । బృహచ్ఛ్చిచా
యవిష్వ్య స్వాహా । ఇదం అగ్నయే అంగిరసే ఇదం న మమ -

జలప్రసేచనమ్

యజ్ఞము అగ్ని, గాయత్రి జలము, ఇవియే కర్మజ్ఞానములు, వీనినే (1) తేజస్విత -మధురత, (2) పురుషార్థము-సంతోషము, (3) సంపాదన-త్యాగము, (4) క్రాంతి - శాంతి అని కూడా పిలుస్తారు. ప్రోక్షణీ పాత్రలో జలమును తీసుకుని క్రింది మంత్రములతో నాలుగు దిక్కులా యజ్ఞ కుండము చుట్టూ శీతలత ఏర్పడినట్లు, శక్తి ప్రయోగము యొక్క పరిణామము శాంతి దాయక మైనట్లుగా భావించాలి.

ఓం అదితేఽనుమన్యన్వ ॥ ఇతి పూర్వే ॥

ఓం అనుమతేఽనుమన్యన్వ ॥ ఇతి వశ్చిమే॥

ఓం నరన్వత్యనుమన్యన్వ ॥ ఇతి ఉత్తరే ॥

ఓం దేవనవితః ప్రనువ యజ్ఞం ప్రనువ యజ్ఞవతింభగాయ ।

దివ్యోగంధర్వః కేతపూః, కేతంనః పునాతు

వాజస్పతిర్వాచ నః స్వదతు ॥

ఆజ్యాహుతి హూమము

మొట్టమొదట ఏడు ఆహుతులు కేవలము నేతితో వేయాలి. హవన సామగ్రిని వేయకూడదు. నెయ్యి కరిగి ఉండాలి. ఆహుతులు వేసేటప్పుడు స్రుపాత్రతో క్రింద పడకుండా జాగ్రత్తగా వేయాలి. స్వాహా అన్నప్పుడు ఆహుతి వేసి, స్రువలో మిగిలిన నేతిని - ప్రణీత పాత్రలో చిలకరించాలి. నీటలో ముంచకూడదు. నేయ్యికి మరో పేరు స్నేహము. అనగా ప్రేమ, సానుభూతి, సేవ, దయ, మమత, ఉదారత, కరుణ, వాత్సల్యము. నిస్వార్థ భావంతో ఉన్నతాదర్శాల కొరకు సాధనా సంపన్నులు కావాలి. దానినే ప్రేమ అంటారు. అటువంటి దివ్యమైన ప్రేమను పరమార్థంతో కలిపి దేవతలకు యజ్ఞ ఆహుతులుగా వేస్తే ఆ యా దేవతలు ప్రసన్నులౌవుతారు.

(1) ఓం ఇంద్రాయ స్వాహా । ఇదం ఇంద్రాయ ఇదం న మమ

(2) ఓం అగ్నేయే స్వాహా । ఇదం అగ్నేయే ఇదం న మమ

(3) ఓం సోమాయ స్వాహా । ఇదం సోమాయ ఇదం న మమ

(5) ఓం భూః స్వాహా । ఇదం అగ్నేయే ఇదం న మమ

(6) ఓం భువః స్వాహా । ఇదం వాయవే ఇదం న మమ

(7) ఓం స్వః స్వాహా । ఇదం నూర్యాయ ఇదం న మమ

గాయత్రీ మంత్ర ఆహుతులు

గాయత్రీ మంత్రముతో 24,108 లేక యింకా ఎక్కువ ఆహుతులు గాని వేయవచ్చును. మధ్యవ్రేలు, ఉంగరపు వ్రేళ్ళతో ద్రవ్యాన్ని తీసుకొని చెయ్యి వెల్లికిలా ఉంచి, బొటన వ్రేలితో చిన్న పిల్లలకు గోరుముద్దలు పెట్టినట్లుగా ఆహుతులను వేయాలి.

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వ రేణ్యం భర్గో దేవస్య

ధీమహి ధియో యోనః ప్రచోదయాత్ ।

ఇదం గాయత్రై ఇదం నమమ ॥

త్రయంబక ఆహుతులు

అందరి యొక్క ఉజ్వల భవిష్యత్తుకు, హాజరైన వారిలో ఎవరిదైనా జన్మదినము, లేక

వివాహదినము అయినచో వారికి శుభకాంక్షల రూపములో మహామృత్యుంజయ మంత్రములతో 5 సార్లు ఆహుతులుగా యజ్ఞ కుండంములో వేయవలెను.

ఓం త్ర్యమ్బకం యజామహే, సుగంధిమ్పశ్చి వర్ధనమ్ ।

ఉర్వారుకమివ బన్ధాన్మృత్యోర్ముక్తీయ మాఽమృతాత్ ॥

స్వాహా ॥ ఇదమ్ మహామృత్యుంజయాయ ఇదం న మమ

స్విష్టకృత హోమము

దీనినే ప్రాయశ్చిత్తాహుతి అంటారు. ఆహుతులు వేయడంలో లోపాలు జరుగవచ్చును. ఆ లోపాలను పూరించటానికి తీపి పదార్థామును నేతితో కలిపి సృచి పాత్రలో ఉంచి యజ్ఞకుండంలో వేయాలి. మృష్టాన్నము అనగా సర్వాంగీణ మధురత. వాక్కుతో మధురవచనములు, ప్రవర్తనతో మధుర శిష్టాచార పూరితము, మనస్సుతో సంవేదనలతో నిండి, నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ జీవితము గడపాలనడానికి ఇది సంకేతము. దీనిని దేవతలకు అర్పిస్తాము. అందువలన వ్యక్తిత్వము మాధుర్యముతో నిండుతుంది. అట్టి వ్యక్తిత్వంతో భగవంతుని సేవించడము ఈ ఆహుతి యొక్క పరమార్థము.

ఓం యదన్య కర్మణో త్యరీరిచం యయద్వాన్యానమిహాకరం ।

అగ్నిష్టత్ స్విష్టకృద్విద్యాత్సర్వ స్విష్టం సుహృతం కరోతు మే ।

అగ్నేయే స్విష్టకృతే సుహుతహుతే నర్వప్రాయశ్చితాహుతీనాం కామానాం,
నమర్థయిత్రే నర్వాన్తు: కామాన్సమర్థయ స్వాహా, ॥
ఇదమగ్నేయే, స్విష్టకృతే, ఇదం నమమ.

పూర్ణాహుతి :

(నేను సంకల్పించిన పనిని పూర్తిచేసేవరకూ ఆ కార్యక్రమాలను ఆపను. వదిలిపెట్టను.) సృవలో
వక్క, లేక కొబ్బరి చిప్పలో నేతితో పూర్ణాహుతిగా యజ్ఞకుండములో వేయవలను.

ఓం పూర్ణమద: పూర్ణమిదం, పూర్ణాత్ పూర్ణముదచ్యతే
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ, పూర్ణవేవావశిష్యతే ॥
ఓంపూర్ణాదర్వి వరావత నుపూర్ణా పునరావత
వస్నేవ విక్రీణావహా, ఇషమూర్ణ గ్వం శతక్రతో స్వాహా ।
ఓం నర్వం వై పూర్ణగ్వం స్వాహా ।

వసోధార మంత్రము

ఘృతములో చివరి ఆహుతి యిది. వసోధార అనగా స్నేహ సౌజన్యములు. మొదట నేతితో
ఆహుతులు యిస్తాము. చివరిలో కూడా ఆవునేతితో ఆహుతులు వేయాలి. శుభకార్యములలో మొదట
ఎంత ఉత్సాహముగా ప్రారంభిస్తామో, ఆ ఉత్సాహము చివరివరకు ఉండాలి. సృచి పాత్రతో నేతిని సన్నటి
ధారగా పోస్తూ ఉండాలి.

ఓం వసో: పవిత్రమసి శతధారం, వసో: పవిత్రమసి సహస్రధారం,

దేవస్త్వా నవితా పునాతు వసో:, పవిత్రేణ శతధారేణ నుష్త్వా, కామధుక్ష: స్వాహా ॥

నీరాజనమ్ - ఆరతి

ఈ క్రింది మంత్రములను చదువుతూ ఆరతిని ఇవ్వాలి.

(1) ఓం యం బ్రహ్మ వేదాన్తవిదో వదంన్తి
వరమం ప్రధానం పురుషం తథాన్యే ।
విశ్వోద్ధతే: కారణమీశ్వరం వా, తస్మై నమో విఘ్నవినాశనాయ ॥

(2) ఓం యం బ్రహ్మవరుణేష్ట్రురుద్రమరుత:, స్తున్వన్తి దివ్యై: స్తవై:
వేదై: సాంగవదక్రమోవనిషదై:, గాయంతి యం సామగా: ॥

(3) ఓం ధ్యానావస్థితః తద్గతేన మనసా, వశ్యంతి యం యోగినో ।

యస్యాస్తం న విధుః సురాసురగణాః, దేవాయ తస్మై నమః ।

ఘృత అవఘ్రాణమ్

ప్రణీత పాతలోని నీటిలో చిలకరింపబడిన నేతిని అందరూ చేతులకు వ్రాసికొని, అగ్నివైపు చూపించాలి. ఆ యజ్ఞీయ ప్రతీకను నుదుటను ధరించవలెను. యజ్ఞభగవానుని పవిత్ర ప్రసాదంగా భావించి గట్టిగా వాసన చూడాలి.

ఓం తనూపాఅగ్నేఽసి, తన్వం మే పాహి ।

ఓం ఆయుర్ధాఅగ్నేఽసి ఆయుర్మేమే దేహి ।

ఓం వర్షదా అగ్నేఽసి, వర్షం మే పాహి ।

ఓం అగ్నే యన్మే తన్వాఽఽ ఉనన్తన్మ అపృణ ।

ఓం మేధాంమేదేవాః, నవితా అదధాతు ।

ఓం మేధాం మే దేవీ, నరన్వతీ అదధాతు ।

ఓం మేధాం మే అశ్వినౌ, దేవావాధత్తాం, పుష్కరవ్రజౌ ॥

క్షమాప్రార్థన

తన దోషాలను గుర్తించాలి. కొన్న పొరపాట్లు, అనుచిత కార్యాలు జరిగినపుడు కలిగిన మనో మాలిన్యాన్ని తోలగించుకోవాలి. ఎవరికైనా హాని కలిగించితే పశ్చాత్తాపపడి సరిదిద్దుకోవలడం వివేకవంతుడైన సజ్జనుని లక్షణము. యజ్ఞ కార్యాలలో లోపాలు, పొరపాట్లు జరిగి ఉండవచ్చు. ఇతరులతో అనుచితముగా ప్రర్తించి ఉండవచ్చు. అందుకు దేవతా శక్తుల నుండి, వ్యక్తుల నుండి క్షమను యాచిస్తే మన మనస్సు తేలిక అవుతుంది. ఎదుటి వారు సంతోషిస్తారు. ఆత్మ నిరీక్షణ, ఆత్మశోధన సజ్జనుల లక్షణము. యజ్ఞము చేసేటపుడు, తరావత కూడా ఈ విషయము గుర్తించి మెలగాలి. అందరూ లేచి నిలచి, చేతులు జోడించి నమస్కరించాలి. లేచి నిలచి, చేతులు జోడించి నమస్కరించాలి.

ఓం ఆవాహనం నజానామి, నైవజానామి పూజనమ్ ।

వినర్షనం న జానామి, క్షమన్య వరమేశ్వర ! ॥

మంత్రహీనం క్రియాహీనం, భక్తిహీనం సురేశ్వర ।

యత్పూజితం మయాదేవా ! పరిపూర్ణం తదన్తమే ॥

యదక్షరపదభ్రష్టం, మాత్రాహీనం చ యద్ భవేత్ ।

తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ ! వ్రసీద వరమేశ్వర ! ॥

యన్య నృత్యాచ నామోక్త్యా, తపోయజ్ఞ క్రియాదిషు

న్యూనం సంపూర్ణతాం యతి, సద్యోవందే తమచ్యుతమ్ ॥
 ప్రమాదాత్కుర్వతాం కర్మ ప్రచ్యవేతాధ్వరేషు యత్ ।
 నృరణాదేవా తద్వష్టిః, సంపూర్ణం స్యాదితిశ్రుతి : ॥
 యన్య స్మత్పాచ నామోక్త్యా, తపోయజ్ఞ

సాష్టాంగ నమస్కారము :

సర్వవ్యాపకుడైన విరాట్ బ్రహ్మను, విశ్వబ్రహ్మాండమును, భగవానుని దృశ్య రూపముగా గ్రహించి, శ్రీరామ మయం జగత్సర్వం అని తెలుసుకోవాలి. నమస్కరించాలి.

ఓం నమోఽస్త్యనన్తాయ సహస్రమూర్తయే,
 సహస్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవే
 సహస్రనామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే,
 సహస్రకోటీ యుగదారిణే నమః ॥

శుభకామన

అందరూ సుఖ,సంతోషలతో ఉండాలి అని ఆ యజ్ఞ భగవానుని కోరుకుంటూ

స్వస్తి ప్రజాభ్యం పరిపాలయన్తాం,న్యాయేన మార్గేణ మహీం మహీశాః
 గోబ్రాహ్మణేభ్యః శుభమన్తు నిత్యం, లోకాః సమన్తాః సుఖినోభవన్తు ॥
 సర్వే భవన్తు సుఖినః, సర్వేనన్తు నిరామయాః ।
 సర్వే భద్రాణి పశ్యన్తు, మా కశ్చిద్ దుఃఖమాప్నుయాత్ ॥
 శ్రద్ధాం మేధాం యశః ప్రజ్ఞాం, విద్యాం, పుష్టిం శ్రియమ్బలమ్
 తేజ ఆయుష్యమారోగ్యం, దేహిమే హవ్యవాహన ॥

శాంతి-అభిషించనమ్

వేదిక మీద ఉన్న జల కలశములోని నీరు పుష్పములతో అందరిపైన చల్లాలి.

ఓం ద్యౌః శాన్తిరంతరిక్షగ్ం శాన్తిః, పృథివీ శాన్తిరావః,
 శాన్తి రోషధయః శాన్తిః వనస్పతయః శాన్తిర్విశ్వేదేవాః,
 శాన్తిర్బ్రహ్మ శాన్తిః, సర్వగ్ం శాన్తి, శాన్తిరేవ శాన్తిః, సా మా శాన్తి రేధి ॥
 ఓం శాన్తి : , । శాన్తిః, ! శాన్తిః, ! శాన్తిః, ! శాన్తిః, ! శాన్తిః, । సర్వారిష్ట సుశాన్తిర్భవతు.॥

సూర్యార్ఘ్యదానము

జపము పూర్తి అయిన పిదప పూజా వేదిక మీద ఉంచబడిన చిన్న కలశంలో ఉన్న జలమును సూర్యుని దిశలో ఆర్ఘ్య రూపేణా ఈ క్రింది మంత్రములను ఉచ్చరిస్తూ జలమును సూర్య దేవునకు అర్పించాలి.

**ఓం సూర్యదేవ ! నహస్రాంశో, తేజోరాశే జగత్పతే ।
అనుకంపయ మాం భక్త్యా గృహాణార్ఘ్యం దివాకర ॥**

నీరు ఆత్మబలమునకు ప్రతీకమని, సూర్యుడు విరాట్ బ్రహ్మకు చిహ్నమని, మరియు మన యొక్క శక్తి సంపదలు సమిష్టికై సమర్పింపబడి విసర్జింపబడుతున్నాయని భావించవలెను.

ప్రదక్షిణ

యజ్ఞవేదికి చుట్టూ 4 సార్లు ప్రదక్షిణ చేయడము అనేది, యజ్ఞ పురుషుడైన పరమాత్మతో, ఆత్మ వివాహము లాంటిది. వివాహములో దంపతులు అగ్ని చుట్టూ నాలుగు సార్లు ప్రదక్షిణం చేస్తారు. ఇంతవరకు మనస్సుతోనూ, వచనములతోనూ మంత్రోచ్ఛారణ చేయడము జరిగినది. చేతులతో చేయవలసినది పూర్తియైపోగా, ఒక యజ్ఞమయ మార్గంలో నడవడము మిగిలింది. భావనల యొక్క పరిష్కారము వల్ల యజ్ఞము ఫలవంతము అవుతుంది. ఇక కర్మయాత్ర అరంభమవుతుంది. యజ్ఞానుష్ఠానములో ఎటువైపు నడవ వలెనని సంకేతము ఉన్నదో, ప్రదక్షిణతో ఆ దిశలో నడవడము ప్రారంభము అవుతుంది.

**ఓం యాని కాని చ పాపాని । జ్ఞాతాజ్ఞాతాకృతాని చ ।
తాని నర్వాణి నశ్యన్తి । ప్రదక్షిణ వదేవదే ॥**

పుష్పాంజలి

ఇది వీడ్కోలు. దేవతాహ్వనము, ఆతిథ్యము, మరియు స్వాగత సత్కారములు పూర్తిచేయబడినవి. తరువాత పుష్పాంజలి రూపములో వారందరికీ వీడ్కోలు యివ్వబడుతుంది.

అందరూ కుడిచేతిలో పుష్పములు, లేక అక్షతలు తీసుకోవాలి. మంత్రము చదివిన తరువాత పుష్పాంజలిని దేవశక్తులకు భక్తి, శ్రద్ధలతో సమర్పించుకోవాలి. పుష్పములు భావ భరితమైన సహజ శ్రద్ధకు ప్రతీకలుగా భావించాలి. వాటిని అర్పించడము దేవతలకు సన్మానము చేయడము వంటిది.

ఓం యజ్ఞనే యజ్ఞమయః.జన్త దేవాః తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యాసన్ ।
తే హ నాకం మహిమానః నచన్త, యత్ర పూర్వే సాధ్యాః సన్తిదేవాః, ॥
ఓం మత్ర పుష్పాంజలిం నమర్పయామి ॥

యజ్ఞ మహిమ

- (1) యజ్ఞరూప ప్రభో హమారే, భావ ఉజ్జ్వల కీజియే
భోడ దేవా ఛల కవట కో, మానసిక బల దీజియే ॥
- (2) వేదకి బోలే ఋచాయే, సత్యకో ధారణకరే
హర్షమేహో మగ్న సారే, శోక సాగరసే తరే ॥
- (3) అశ్వమేధాదిక రచాయే యజ్ఞ పర ఉపకారకో
ధర్మ మర్యాదా చలాకర్, లాభదే సంసారకో ॥
- (4) నిత్య శ్రద్ధా భక్తిసే యజ్ఞాది హమ్ కరతే రహ
రోగపీడిత విశ్వకే సన్తాప్ నబ్ హరతే రహ
- (5) కామనా మిట్జాయె మన్సే, పాప అత్యాచారకీ
భావనాయే శుద్ధహోవే, యజ్ఞ సే నర నారికీ ॥
- (6) లాభకారీ హో హవన్, హర్ జీవధారి కేలియే
వాయు జల నర్వత్రహో, శుభ గంధకో ధారణకియే ॥
- (7) స్వార్థ భావ మితే హమారా, ప్రమవథ విస్తారహో
ఇదన్నమమ కా సార్థక ప్రత్యేక మే వ్యవహార హో ॥
- (8) హోథ జోడ్ రుకాయె మస్తక్, వందనా హమ్ కర్రహే
నాధ కరుణా రూప కరుణా, అవ్కీ నబ్ వర్రహే ॥
ప్రభు మాసిక బల్ దీజియే ॥

విసర్జనమ్ (ఉద్వాసన)

ఓం గచ్ఛత్వం భగన్నగ్నీ, స్వస్థానే కుండమధ్యతః
హుత మాదాయ దేవేభ్యః, శ్రీఘ్రం దేహి ప్రసీద మే ॥
గచ్ఛ-గచ్ఛ సురశ్రేష్ఠ, స్వస్థానే పరమేశ్వర !
యత్ర బ్రహ్మాదయో దేవాః, తత్ర గచ్ఛ హుతాశన !
యాన్తు దేవగణాః సర్వే, పూజమాదాయ మామకీమ్
ఇష్టకామ సమ్పూర్ణం, పునరాగమనాయ చ ॥

-----Swasti-----

D.T.P-Volunteer - Smt. B.Sarojini Devi